

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Φυγή Ιησού Χριστού στην Αίγυπτο

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2794/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 06/07/2022 19:56:37

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 26 Δεκεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ἦκοντα πρὸς σέ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

Ὅταν οἱ μάγοι προσκύνησαν τὸ Χριστό, αναχώρησαν γιὰ τὴν πατρίδα τους, χωρὶς νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ βασιλιά Ηρώδη. Τότε ἄγγελος Κυρίου φάνηκε σὲ ὄνειρο στὸν Ἰωσήφ καὶ τοῦ εἶπε νὰ πάρει τὸ παιδί μετὰ τὴν μητέρα του καὶ νὰ φύγει στὴν Αἴγυπτο (Εὐαγγέλιο Ματθαίου, Β' 13-18). Καὶ ἐμείναν ἐκεῖ, μέχρι ποῦ πέθανε ὁ Ηρώδης, γιὰ νὰ επαληθευθεῖ ἐστὶ ἐκεῖνο ποῦ ἐλέχθη διὰ τοῦ προφήτου Ὡσηέ: «Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου» (Ὡσ. Ια' 1).

Μετά τὴ φυγὴ τοῦ Κυρίου στὴν Αἴγυπτο, ὁ Ηρώδης ἐστειλε στρατιῶτες καὶ θανάτωσαν ὅλα τὰ παιδιά ποῦ ἦταν στὴ Βηθλεὲμ καὶ τὰ περίχωρά της, ἀπὸ ἡλικίας δύο ἐτῶν καὶ κάτω. Διότι τόσο εἶχε υπολογίσει τὴν ἡλικία τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο φοβόταν ὅτι θὰ τοῦ ἐπαίρνε τὴ βασιλεία.

Επίσης, ἡ φυγὴ τοῦ Κυρίου στὴν Αἴγυπτο, κατὰ τὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη, φράσσει καὶ τὰ στόματα τῶν αἰρετικῶν. Διότι ὅπως λέει, ἀν δὲν ἐφευγε ὁ Κύριος καὶ φονευόταν ἀπὸ τὸν Ηρώδη, θὰ εἶχε ἐμποδιστεῖ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ἀν πάλι τὸν συνελάμβαναν καὶ δὲν φονευόταν, θὰ ἔλεγαν πολλοὶ ὅτι δὲν φόρεσε ἀνθρώπινη σάρκα, ἀλλὰ μόνο κατὰ φαντασία. Γράφει συγκεκριμένα: «Διατί ἀνίσως δὲν ἐφευγεν ὁ Κύριος, ἀλλὰ ἤθελε πιασθῆ ἀπὸ τὸν Ηρώδη, εἰ μὲν καὶ ἐφονεύετο ἀπὸ ἐκεῖνον, βέβαια ἤθελεν ἐμποδισθῆ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Εἰ δὲ καὶ δὲν ἐφονεύετο διὰ νὰ τελειώσῃ τὴν οικονομίαν, βέβαια ἤθελε φανῆ εἰς τοὺς πολλοὺς, ὅτι δὲν ἐφόρεσε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν πραγματικῶς καὶ κατὰ ἀλήθειαν. Ἀλλὰ μόνον κατὰ δόκησιν καὶ φαντασίαν. Ἐπειδὴ ἀν ἐφόρει σάρκα ἀληθῆ, βέβαια ἤθελε κοπῆ ἀπὸ τὸ σπαθί. Ἀνίσως λοιπὸν οἱ ἄθλιοι αἰρετικοὶ ἐτόλμησαν νὰ εἰποῦν τούτο, ὅτι δηλαδὴ κατὰ φαντασίαν ὁ Κύριος ἐγεννήθη, ὡς ὁ θεομάχος Μάνης, καὶ οἱ τούτου ὁπαδοὶ Μανιχαῖοι· καὶ μόνον ὁποῦ δὲν ἔλαβον εἰς τούτο, καμμίαν αἰτίαν καὶ ἀφορμὴν· πόσω μάλλον ἤθελαν εἰποῦν τούτο, καὶ εἴαν εὑρίσκον αἰτίαν; Διὰ τούτο λοιπὸν φεύγει ὁ Κύριος εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ τὰς ρηθείσας δύο αἰτίας. Καὶ πρὸς τούτοις, ἵνα συντρίψῃ καὶ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ εὐρισκόμενα εἰδῶλα».

Τέλος, ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης σημειώνει καὶ τὰ ἐξῆς γιὰ τὴν Φυγὴ τοῦ Ἰησοῦ:

«Σημειοῦμεν δὲ ἐνταῦθα τὰ χαριέστατα καὶ αξιοσημεῖωτα ταῦτα. Δηλαδή ὅτι ὁ Κύριος φεύγωντας εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὄχι μόνον τὰ εἰδῶλα ἐκείνης συνέτριψε, ἀλλὰ καὶ τὰ φυτὰ ἔκαμε νὰ τὸν προσκυνήσουν. Γράφει γὰρ ὁ Σωζόμενος εἰς τὸ πέμπτον βιβλίον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ἐν κεφαλαίῳ εικοστῷ, ὅτι ὁ Χριστὸς φεύγωντας εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ τὸν φόβον τοῦ Ηρώδου, ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν πόρταν Ἐρμουπόλεως τῆς Θηβαΐδος, μίᾳ περσικῆς μηλέα, ἥτοι ροδακινέα, ἐκλινεν ἕως κάτω τὴν κορυφὴν τῆς καὶ ἐπροσκύνησεν αὐτόν. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ φυτὸν αὐτὸ διὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ κάλλος τοῦ ἐπροσκυνεῖτο καὶ ἐλατρεῦετο ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, διὰ τούτο ὁ εἰς τὸ φυτὸν αὐτὸ κατοικῶν δαίμων, αἰσθανόμενος τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, ἐφοβήθη καὶ ἐφυγε. Φεύγοντος δὲ τοῦ δαίμονος, ἐμείνε τὸ φυτὸν αὐτὸ ἰατρείας πολλὰς ἐργαζόμενον, εἴαν μόνον ἐγγίζεν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, φύλλον, ἢ φλούδα, ἢ κομμάτι ἀπὸ αὐτό. Καὶ τούτου μάρτυρες εἶναι καὶ Παλαιστῖνοι καὶ Αἰγύπτιοι.

Γράφει δε ο Βουρχάριος εν τη περιγραφή της Ιερουσαλήμ, ότι αναμέσον της Ηλιουπόλεως και της Βαβυλώνος, της αιγυπτιακής δηλαδή, ευρίσκεται κήπος του βαλσάμου ωραιότατος, όστις ποτίζεται από μίαν βρύσιν μικράν, εις την οποίαν άδεται λόγος, ότι η Θεοτόκος έπλυνε τα σπάργανα του Χριστού, όταν έφευγε διά τον φόβον του Ηρώδου. Κοντά δε εις την βρύσιν ταύτην είναι και μία πέτρα, επάνω εις την οποίαν ήπλωσε τα σπάργανα του Χριστού η Θεομήτωρ διά να ξηρανθούν. Τον δε τόπον εκείνον έχουσιν εις πολλήν ευλάβειαν, τόσοσιν οι Χριστιανοί, όσον και οι Σαρακηνοί. Προσθέττει δε και Αντώνιος ο Μάρτυς εν τη των Ιεροσολύμων περιόδω, ότι περνώντας ο Κύριος εις τον κάμπον του εν Αιγύπτω Τάνεως, εκλείσθη από λόγου της η πόρτα ενός μεγάλου ειδωλικού ναού. Η οποία ύστερον με δύναμιν ανθρώπων, δεν εδύνετο να ανοιχθή. (Όρα σελ. 28 της νεοτυπώτου Εκατονταετηρίδος.)

Περιττοί δε τη αληθεία και πέραν του δέοντος κριτικοί πρέπει να ονομάζωνται, οι τοις θαύμασι και τοις σημείοις τούτοις αντιλέγοντες, προβαλλόμενοι τάχα, ότι αν αυτά ήτον αληθή, δεν ήθελε λέγεται πρώτον σημείον του Κυρίου, το εν Κανά γενόμενον. Αλλ' ω ούτοι, ήθελεν ειπή τινας προς αυτούς, πρώτον σημείον λέγεται τούτο του Κυρίου, μετά την διά του Βαπτίσματος ανάδειξιν, και ουχί προ της αναδείξεως. Καθότι προ της αναδείξεως του Κυρίου, πολλά σημεία και θαύματα τη δυνάμει τούτου εγένοντο. Και διά να σιωπήσω την ασπόρως και εκ Πνεύματος Αγίου γενομένην του Κυρίου σύλληψιν, όπερ εστί το θαύμα των Θαυμάτων. Και το ακόπως αυτόν εν τη κοιλία φέρειν την Μητέρα. Και το αφθόρως γεννήσαι. Θαύμα της δυνάμεως του Κυρίου ήτον, οι εν τη γεννήσει αυτού, δόξα εν υψίστοις κραυγάζοντες Άγγελοι, και τοις ποιμέσιν ευαγγελιζόμενοι. Θαύμα ήτον, το υπέρ φύσιν και παράδοξον σκίρτημα, οπού επροξένησεν ο Κύριος κυοφορούμενος εις τον εν κοιλία φερόμενον Ιωάννην. Θαύμα ο υπερφυσικός αστήρ ο τους Μάγους οδηγήσας. Θαύμα το να μην ιδή θάνατον ο Συμεών έως ου να βαστάση αυτόν. Θαύμα αι προφητεΐαι του αυτού Συμεών, και αι ανθομολογήσεις της θεοπνεύστου Άννης, μαρτυρούσης Σωτήρα τον Χριστόν, κατά τον Αμβρόσιον.

Το φυτόν δε του ανωτέρω βαλσάμου (διά να ειπούμεν εδώ κατά παρέκβασιν), πρώτον έφερεν η βασίλισσα Σαββά εις τον Σολομώντα ως δώρον βασιλικόν, και αυτός το εφύτευσεν εις την Ιεριχώ, και ευρίσκετο μέχρι του καιρού του Τίτου. Ο οποίος έλαβεν εκ της Ιερουσαλήμ τα δένδρα του βαλσάμου, και εστέφθη με αυτά κατά μίμησιν Πομπηΐου του μεγάλου, όταν εκυρίευσεν πρώτον την Ιερουσαλήμ. Ως μαρτυρεί ο Σελίνοσ εις το ιστορικόν του. Έστι δε ο καρπός του βαλσάμου κοκκινωπός, και τα φύλλα του παρόμοια με τα φύλλα της μαστίχης. Ιστορεί δε ο Ιώσηπος ότι ακούσασα η Κλεοπάτρα η βασίλισσα, η ερωμένη του Αντωνίου, την φήμην του τόσοσιν θαυμαστού δένδρου, επεθύμησε να έχη και αυτή το τοιούτον ευωδέστατον φυτόν. Όθεν ο Ηρώδης, ίνα πληρώση την επιθυμίαν της βασιλίσης, απέστειλεν εις αυτήν μερικά φυτά, ομού και σπόρον αυτού. Λέγει δε και ότι, Αλέξανδρος ο βασιλεύς περνώντας από τα Ιεροσόλυμα, έλαβε πολύ από τον σπόρον του βαλσάμου τούτου. Κοπτόμενον δε το φυτόν τούτο με κοπτερόν κέρατον, και με πετρίνην μάχαιραν, και όχι με σιδηρόν μαχαίριον, έτζι δακρύει, και ποιεί το καλούμενον οποβάλαμον, ήτοι το πηκτόν υγρόν του βαλσάμου.

Ει δε και ζητεί τινος να μάθη πόσους χρόνους διέτριψεν ο Κύριος εις την Αίγυπτον, αποκρινόμεθα, ότι περί τούτου είναι γνώμαι διάφοροι. Ο μεν γαρ Παμφίλου Ευσέβιος υπέθετο εν τοις χρονικοίς, ότι πέντε χρόνους εν Αιγύπτω ο Κύριος διέτριψε, ή τέσσαρας ή τουλάχιστον τρεις. Ο δε θείος Επιφάνιος (αιρέσ. να΄) αποφασίζει, ότι δύο χρόνους. Τω γαρ λγ΄ έτει (λέγει) γεννάται ο Κύριος. Τω λε΄, ήλθον οι Μάγοι, και τω λζ΄ τελευτά ο Ηρώδης. Ο δε Θηβαίος Ιππόλυτος εν τω Συντάγματι τω χρονικώ ούτω χρονολογεί· «Από της ενανθρωπήσεως του Χριστού μέχρι της των Μάγων παρουσίας έτη δύο. Και εκ της εις Αίγυπτον αναχωρήσεως μέχρι της τελευτής Ηρώδου υιού Αντιπάτρου, έτη τρία ημέρας πέντε. Παρώκησαν δε εν Αιγύπτω, εν Ηλιουπόλει τη κατά Μέμφιν, ό,τε Ιωσήφ και η Μαρία συν τω Ιησού, έτη τρία, και ημέρας είκοσιν». (Όρα εν τη νεοτυπώτω Εκατονταετηρίδι.) ».

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

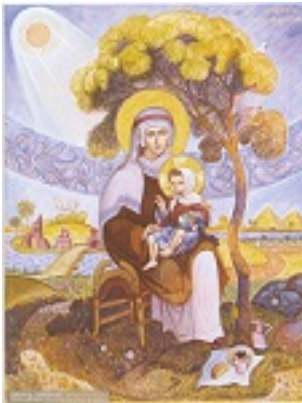
Φυγή Ιησού Χριστού στην Αίγυπτο -
Λυδία Γουριώτη©
([http://lydiagourioti-
iconography.blogspot.com](http://lydiagourioti-iconography.blogspot.com))

Φυγή Ιησού Χριστού στην Αίγυπτο

Φυγή Ιησού Χριστού στην Αίγυπτο -
Μονή Αγίου Νεοφύτου

Φυγή Ιησού Χριστού στην Αίγυπτο -
Ιωάννης Χαρίλαος Βράνος

